

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1355/2014,**annettu 17 päivänä joulukuuta 2014,****asetuksen (EY) N:o 391/2009 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen säännösten ja niihin liittyvien tiettyjen yleissopimusten ja pöytäkirjojen muutosten hyväksymisestä Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon alusten tarkastamis- ja katsastamislaitoksia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista 23 päivänä huhtikuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 391/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

noudattaa meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2099/2002 ⁽²⁾ 5 artiklassa säädettyä vaatimustenmukaisuuden tarkastusmenettelyä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja komissio tekevät yhteistyötä määritelmien tarvittaessa yhteisen kannan tai lähestymistavan toimivaltaisilla kansainvälisillä foorumeilla, jotta voidaan vähentää ristiriitojen mahdollisuutta yhteisön merilainsäädännön ja kansainvälisten oikeudellisten asiakirjojen välillä.
- (2) Asetus (EY) N:o 391/2009 muodostaa yhdessä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/15/EY ⁽³⁾ kanssa yhtenäisen säädöskokonaisuuden, jossa säädetään hyväksyttyjen laitosten toiminnan johdonmukaisesta sääntelystä noudattaen samoja periaatteita ja määritelmiä. Direktiivin 2009/15/EY 3 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos jäsenvaltio päättää sen lipun alla purjehtivien alusten osalta valtuuttaa jonkin laitoksen suorittamaan puolestaan lakisäateisiin todistuskirjoihin liittyvät tarkastukset ja katsastukset, se voi antaa nämä tehtävät ainoastaan hyväksytylle laitokselle, jolla mainitun direktiivin 2 artiklan g alakohdan mukaan tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 391/2009 mukaisesti hyväksyttyä laitosta. Näin ollen säännöt, joiden perusteella kyseiset laitokset hyväksytään, koskevat molempia säädöksiä.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 391/2009 2 artiklan b alakohdassa määritellyillä 'kansainvälisillä yleissopimuksilla' tarkoitetaan 1 päivänä marraskuuta 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS-yleissopimus), lukuun ottamatta sen liitteessä olevaa XI-2 lukua, 5 päivänä huhtikuuta 1966 tehtyä kansainvälistä lastiviivasopimusta sekä 2 päivänä marraskuuta 1973 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä (Marpol-yleissopimus), sekä näiden yleissopimusten pöytäkirjoja ja muutoksia sekä asiaan liittyviä, kaikkia jäsenvaltioita sitovia säännöstöjä, sellaisina kuin ne ovat voimassa.
- (4) IMO:n yleiskokous hyväksyi 28. istunnossaan IMO-asiakirjojen täytäntöönpanoa koskevan säännösten, jäljempänä 'III-säännöstö', sellaisena kuin se esitetään IMO:n päätöslauselman A.1070 28 kohdassa, sekä lastiviivayleissopimuksen muutokset, jotka esitetään 4 päivänä joulukuuta 2013 annetun IMO:n päätöslauselman A.1083 28 kohdassa, jotta III-säännöstöstä siihen liittyvine lippuvaltioiden auditointijärjestelmineen tulisi sitova.
- (5) IMO:n meriympäristön suojelukomitea (MEPC) hyväksyi 66. istunnossaan Marpol-yleissopimukseen liittyvään vuoden 1978 pöytäkirjaan muutoksia, jotka esitetään 4 päivänä huhtikuuta 2014 annetun päätöslauselman MEPC.246 66 kohdassa, sekä Marpol-yleissopimukseen liittyvään vuoden 1997 pöytäkirjaan, sellaisena kuin se on muutettuna siihen liittyvällä vuoden 1978 pöytäkirjalla, muutoksia, jotka esitetään 4 päivänä huhtikuuta 2014 annetun päätöslauselman MEPC.247 66 kohdassa, jotta III-säännöstöstä siihen liittyvine lippuvaltioiden auditointijärjestelmineen tulisi sitova.

⁽¹⁾ EUVL L 131, 28.5.2009, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/15/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, alusten tarkastamiseen ja katsastamiseen valtuutettuja laitoksia sekä merenkulun viranomaisten asiaan liittyviä toimia koskevista yhteisistä säännöistä ja standardeista (EUVL L 131, 28.5.2009, s. 47).

- (6) IMon meriturvallisuuskomitea (MSC) hyväksyi 93. istunnossaan SOLAS-yleissopimuksen muutokset, jotka esitetään 22 päivänä toukokuuta 2014 annetun päätöslauselman MSC.366 93 kohdassa, sekä lastiviivayleissopimukseen liittyvän vuoden 1988 pöytäkirjan muutokset, jotka esitetään 22 päivänä toukokuuta 2014 annetun päätöslauselman MSC.375 93 kohdassa, jotta III-säännöstöstä siihen liittyvine lippuvaltioiden auditointijärjestelmineen tulisi sitova.
- (7) MEPC hyväksyi 65. istunnossaan ja MSC 92. istunnossaan hyväksytyjä järjestöjä koskevan IMO-säännösten, jäljempänä 'RO-säännöstö', joka esitetään 21 päivänä kesäkuuta 2013 annetun päätöslauselman MSC.349 92 kohdassa.
- (8) MEPC hyväksyi 65. istunnossaan Marpol-yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan muutokset, jotka esitetään 17 päivänä toukokuuta 2013 annetun päätöslauselman MEPC.238 65 kohdassa, jotta RO-säännöstöstä tulisi sitova.
- (9) MSC hyväksyi 92. istunnossaan SOLAS-yleissopimuksen sekä lastiviivayleissopimukseen liittyvän vuoden 1988 pöytäkirjan muutokset, jotka esitetään 21 päivänä kesäkuuta 2013 annettujen päätöslauselmien MSC.350 ja MSC.356 92 kohdassa, jotta RO-säännöstöstä tulisi sitova.
- (10) III-säännösten ja RO-säännösten odotetaan tulevan voimaan 1 päivän tammikuuta 2015 ja 1 päivän tammikuuta 2018 välisenä aikana kaikkien kyseisten IMon yleissopimusten osalta sovellettavien muutosten hyväksymistä, ratifiointia ja voimaantuloa koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (11) Neuvosto antoi 13 päivänä toukokuuta 2013 neuvoston päätöksen 2013/268/EU⁽¹⁾. Mainitun päätöksen 5 artiklan nojalla neuvosto valtuutti jäsenvaltiot antamaan suostumuksensa tulla unionin etujen mukaisesti kyseisen asetuksen johdanto-osan 4–9 kappaleessa tarkoitettujen muutosten sitomiksi, jollei päätöksen liitteessä olevasta lausumasta muuta johdu.
- (12) Päätöksen 2013/268/EU liitteenä olevan lausuman mukaan jäsenvaltiot katsovat, että III-säännöstö ja RO-säännöstö sisältävät vähimmäisvaatimuksia, joita jäsenvaltiot voivat tarvittaessa työstää ja kehittää edelleen, jotta meriturvallisuutta ja ympäristönsuojelua voidaan parantaa.
- (13) Siinä todetaan myös, ettei mitään III-säännöstössä ja RO-säännöstössä ole tulkittava siten, että se vähentää tai rajoittaa jäsenvaltioille EU:n lainsäädännön nojalla kuuluvien velvollisuuksien täyttymistä, mitä tulee lakisääteisen todistuskirjan ja luokitustodistuksen määrittelyihin, hyväksytyille laitoksille asetettujen velvollisuuksien ja vaatimusten laajuuteen, Euroopan komission tehtäviin, jotka koskevat laitosten hyväksymistä ja hyväksytyjen laitosten arvioimista sekä tarvittaessa korjaavien toimien tai seuraamusten määräämistä hyväksytyille laitoksille. Samassa lausumassa todetaan, että IMO-auditoinnin yhteydessä olisi todennettava ainoastaan niiden keskeisten kansainvälisten yleissopimusten määräysten noudattaminen, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet, ottaen huomioon tämän lausuman ehdot.
- (14) Unionin oikeusjärjestyksessä sekä asetuksen (EY) N:o 391/2009 että direktiivin 2009/15/EY soveltamisala sisältää viittauksia 'kansainvälisiin yleissopimuksiin', sellaisina kuin ne kuvaillaan johdanto-osan 3 kappaleessa. Näin ollen IMon yleissopimusten muutokset saatetaan automaattisesti osaksi unionin lainsäädäntöä samaan aikaan, kun ne tulevat voimaan kansainvälisellä tasolla, mukaan lukien niihin liittyvät pakolliset säännökset kuten III-säännöstö ja RO-säännöstö, jotka sen vuoksi muodostavat osan asetuksen (EY) N:o 391/2009 soveltamisen kannalta merkityksellisistä IMon asiakirjoista.
- (15) Kansainvälisiin yleissopimuksiin tehdyt muutokset voidaan kuitenkin vaatimustenmukaisuuden tarkastusmenettelyä noudattaen jättää unionin merilainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle, jos ne täyttävät vähintään toisen asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklan 2 kohdassa vahvistetuista kahdesta perusteesta.
- (16) Komissio on arvioinut IMon yleissopimusten muutokset asetuksen (EY) N:o 2099/2002 5 artiklan mukaisesti ja totesi, että yhtäältä III-säännösten ja RO-säännösten ja toisaalta asetuksen (EY) N:o 391/2009 ja direktiivin 2009/15/EY välillä on eroavuuksia.
- (17) Ensinnäkin III-säännösten 2 osan 16.1 kohdan mukaan lippuvaltioiden on laadittava resurssien ja menettelyiden vähimmäisluettelo, johon sisältyvät hallinnolliset ohjeet, jotka koskevat muun muassa luokitustodistuksia, joita lippuvaltio vaatii sen osoittamiseksi, että alus täyttää sellaisen kansainvälisen yleissopimuksen, jonka osapuoli

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/268/EU, annettu 13 päivänä toukokuuta 2013, kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta, joka koskee tiettyjen säännösten ja niihin liittyvien tiettyjen yleissopimusten ja pöytäkirjojen muutosten lopullista hyväksymistä (EUVL L 155, 7.6.2013, s. 3).

lippuvaltio on, rakenteelliset, mekaaniset, sähkötekniiset ja/tai muut vaatimukset tai lippuvaltion kansallisen sääntelyn mukaisen vaatimuksen. Kuten johdanto-osan 21 kappaleessa jäljempänä esitetään, unionin oikeudessa tehdään ero lakisäateisten todistuskirjojen ja luokitustodistusten välillä. Jälkimmäiset ovat luonteeltaan yksityisiä asiakirjoja eivätkä jonkin valtion toteuttamia tai sen puolesta toteutettuja toimintoja. Tämä III-säännösten määräys koskee itse asiassa SOLAS-yleissopimuksen II-I luvun A-1 osan 3–1 sääntöä, jonka mukaan alusten on suunnittelun, rakennuksen ja huollon osalta täytettävä hallinnon XI-1/1 säännön mukaisesti hyväksymän luokituslaitoksen asettamat rakenteelliset, mekaaniset ja sähkötekniiset vaatimukset. 1. SOLAS-yleissopimuksessa tämän vaatimuksen kohde on selkeästi alus tai sen oikeudellinen edustus suhteessa lippuvaltioon. Luokituslaitoksena toimiessaan hyväksytty laitos lisäksi myöntää alusten luokitustodistukset noudattaen omia sääntöjään, menettelyjään, ehtojaan ja yksityisiä sopimusjärjestelyjä eikä lippuvaltio ole niissä osallisena. Tästä syystä tämä III-säännösten määräys on ristiriidassa voimassa olevassa EU:n lainsäädännössä vahvistetun luokitus- ja lakisäateisten toimintojen erottamisen kanssa.

- (18) Toiseksi III-säännösten 2 osan 18.1 kohdan mukaan lippuvaltio on *"lippunsa alla purjehtivien alusten osalta"* määritettävä, että hyväksytyllä laitoksella on oltava teknisten, johto- ja tutkimusvalmiuksien osalta riittävät resurssit hoitaa sille annettavat tehtävät. Unionin lainsäädännössä tähän näkökohtaan taasen puututaan hyväksymiseen liittyvänä vaatimuksena, joka sisältyy asetuksen (EY) N:o 391/2009 liitteessä I olevaan vähimmäisvaatimukseen A.3 ja joka koskee kyseisen laitoksen luokittelemaa koko aluskantaa ilman lippuvaltioon liittyvää erottelua. Jos III-säännösten edellä mainittu määräys saatettaisiin osaksi unionin lainsäädäntöä, se rajoittaisi asetuksen (EY) N:o 391/2009 liitteessä I olevan vähimmäisvaatimuksen A.3 soveltamisen hyväksytyjen laitosten toimintaan yksinomaan jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten suhteen, mikä on ristiriidassa voimassa olevien vaatimusten kanssa.
- (19) Kolmanneksi III-säännösten 2 osan 19 kohdan mukaan lippuvaltio ei saa valtuuttaa hyväksytyjä laitoksiaan soveltamaan muihin aluksiin kuin niihin, joilla on oikeus purjehtia sen lipun alla, vaatimuksia, jotka koskevat muun muassa luokitusääntöjä, -vaatimuksia ja -menettelyjä. Direktiivin 2009/15/EY nojalla jäsenvaltiot voivat valtuuttaa laitoksen hoitamaan puolestaan aluskantajensa lakisäateisten todistuskirjojen myöntämisen ainoastaan, jos kyseisellä laitoksella on jo hyväksyntä ja sitä valvotaan tätä varten asetuksen (EY) N:o 391/2009 mukaisesti. Hyväksytyjen laitosten on sinällään noudatettava tiettyjä vaatimuksia toimiessaan koko luokitamansa aluskannan osalta riippumatta siitä, minkä lipun alla alus purjehtii. Tämä koskee suurinta osaa asetuksen (EY) N:o 391/2009 liitteessä I vahvistetuista perusteista sekä muita ja etenkin mainitun asetuksen 10 artiklan 4 kohdassa olevia velvoitteita. Jos III-säännösten edellä mainittu määräys saatettaisiin osaksi unionin lainsäädäntöä, se rajoittaisi muun muassa asetuksen (EY) N:o 391/2009 nykyisten, mahdollisesti säännöiksi, vaatimuksiksi ja menettelyiksi määritettävien hyväksymisvaatimusten soveltamisen hyväksytyjen laitosten toimintaan yksinomaan jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten suhteen.
- (20) Neljänneksi RO-säännösten 2 osan 1.1 jaksossa määritellään "hyväksytty laitos" laitokseksi, jonka lippuvaltio on arvioinut ja jonka se katsoo olevan RO-säännösten 2 osan mukainen. Asetuksen (EY) N:o 391/2009 2 artiklan e alakohdassa sen sijaan säädetään, että hyväksytyllä laitoksella tarkoitetaan "asetuksen (EY) N:o 391/2009 mukaisesti hyväksyttyä laitosta". Johdanto-osan 21–23 kappaleessa esitetyn komission arvioinnin perusteella näyttää siltä, että useat RO-säännösten 2 osan määräykset ovat ristiriidassa asetuksen (EY) N:o 391/2009 kanssa. RO-säännösten määritelmän mukainen hyväksytty laitos ei siis täyttäisi kaikkia asetuksessa (EY) N:o 391/2009 säädettyjä vaatimuksia eikä sen vuoksi täyttäisi unionin lainsäädännön mukaista hyväksytyn laitoksen määritelmää.
- (21) Viidenneksi RO-säännösten 2 osan 1.3 jaksossa määritellään "lakisäateiset todistuskirjat ja palvelut" yhtenäisenä ryhmänä toimintoja, joita hyväksytyllä laitoksella on oikeus suorittaa lippuvaltion puolesta, mukaan lukien sekä lakisäateisiä vaatimuksia että luokitusvaatimuksia koskevien todistusten myöntäminen. Asetuksen (EY) N:o 391/2009 2 artiklan g ja i alakohdan määritelmässä sen sijaan erotetaan toisistaan selvästi "lakisäateinen todistuskirja", joka laaditaan lippuvaltion toimesta tai puolesta kansainvälisten yleissopimusten mukaisesti, ja "luokitustodistus", joka on hyväksytyn laitoksen laatima asiakirja, jossa todistetaan aluksen kunnon soveltuvuus erityiseen tarkoitukseen tai käyttöön kyseisen hyväksytyn laitoksen vahvistamien ja julkistamien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti. Tästä seuraa, että unionin oikeuden mukaan lakisäateiset todistuskirjat ja luokitustodistukset ovat erillisiä ja luonteeltaan erilaisia. Lakisäateiset todistuskirjat ovat luonteeltaan julkisia kun taas luokitustodistukset ovat yksityisiä, koska luokituslaitos on myöntänyt ne noudattaen omia sääntöjään, menettelyjään ja ehtojaan. Tästä seuraa, että hyväksytyn laitoksen alukselle myöntämät luokitustodistukset, joilla todistetaan luokitusääntöjen ja -menettelyjen noudattaminen, myös silloin kun lippuvaltio on hyväksynyt ne todistukseksi SOLAS-yleissopimuksen II-I luvun A-1 osan 3-1 säännön noudattamisesta, ovat luonteeltaan yksityisiä eivätkä jonkin valtion toteuttamia tai sen puolesta toteutettuja toimintoja. RO-säännösten "lakisäateisiin todistuskirjoihin ja palveluihin" kuitenkin viitataan järjestelmällisesti niin, että ne ovat hyväksytyn laitoksen "lippuvaltion puolesta" toteuttamia, mikä on ristiriidassa unionin lainsäädännön kanssa. Riippumatta tästä ristiriidasta, jos

kyseinen määräys hyväksytään normiksi unionin oikeusjärjestykseen, on olemassa ilmeinen riski siitä, että asetukseen (EY) N:o 391/2009 sisältyviä hyväksyntävaatimuksia, jotka koskevat laitoksen koko toimintaa, riippumatta siitä, minkä lipun alla alus purjehtii, ei voida enää panna täytäntöön EU:ssa.

- (22) Kuudenneksi RO-säännösten 2 osan 3.9.3.1 jaksossa määrätään hyväksyttyjen laitosten välisestä yhteistyömekanismista yksinomaan lippuvaltion vahvistamissa puitteissa tapauksen mukaan lakisääteisiin todistuskirjoihin ja palveluihin liittyvien prosessien yhdenmukaistamiseksi kyseisessä lippuvaltiossa, kun taas saman säännösten 2 osan 3.9.3.2 jaksossa vahvistetaan lippuvaltiossa tai lippuvaltioiden ryhmässä puitteet, joilla säännellään niiden hyväksyttyjen laitosten välistä yhteistyötä teknisten ja turvallisuuteen liittyvien näkökohtien osalta, kun on kyse kyseisen lippuvaltion (kyseisten lippuvaltioiden) puolesta toteutettavista alusten lakisääteisistä todistuskirjoista ja palveluista. Unionin lainsäädännössä sitä vastoin hyväksyttyjen laitosten välistä yhteistyötä säännellään asetuksen (EY) N:o 391/2009 10 artiklan 1 kohdalla, jonka mukaan hyväksyttyjen laitosten on neuvoteltava keskenään sääntöjensä ja menettelyjensä ja niiden täytäntöönpanon vastaavuuden ylläpitämiseksi ja niiden yhdenmukaistamiseen pyrkimiseksi ja jossa vahvistetaan edellytykset materiaaleja, varusteita ja osia koskevien luokitustodistusten vastavuoroiseen tunnustamiseen asianmukaisissa tapauksissa. Nämä kaksi 10 artiklan 1 kohdan mukaista yhteistyöjärjestelyä koskevat hyväksyttyjen laitosten yksityistä toimintaa niiden toimiessa luokituslaitoksina, minkä vuoksi niitä sovelletaan tekemättä eroa lippuvaltion perusteella. Jos RO-säännöstyössä määrätty yhteistyömekanismi sisällytettäisiin unionin lainsäädäntöön, tämä rajoittaisi asetuksessa (EY) N:o 391/2009 vahvistettujen yhteistyöedellytysten soveltamisen hyväksyttyjen laitosten toimintaan yksinomaan jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivien alusten suhteen, mikä on ristiriidassa voimassa olevien vaatimusten kanssa.
- (23) Seitsemänneksi RO-säännösten 2 osan 3.9.3.3 jakso on sama kuin III-säännösten 2 osan 19 kohta, joten johdanto-osan 19 kappaleessa esitetyt näkökohdat koskevat myös tätä RO-säännösten määräystä.
- (24) III-säännöllä ja RO-säännöllä ei pitäisi rajoittaa unionin mahdollisuuksia vahvistaa perussopimusten ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti asianmukaiset ehdot hyväksynnän myöntämiselle laitoksille, jotka pyytävät jäsenvaltioita valtuuttamaan ne suorittamaan alusten katsastus- ja luokitustoimintaa jäsenvaltioiden puolesta, jotta voidaan saavuttaa unionin tavoitteet ja erityisesti parantaa meriturvallisuutta ja ympäristönsuojelua.
- (25) Asetuksen (EY) N:o 391/2009 10 artiklan 1 kohdassa säädetty materiaaleja, varusteita ja osia koskevien luokitustodistusten vastavuoroinen tunnustaminen voidaan panna täytäntöön unionissa ainoastaan jonkin unionin jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten osalta. Asiaa koskevien todistusten hyväksyminen ulkomaisten alusten osalta kuuluu edelleen asianomaisten kolmansien lippuvaltioiden harkintaan niiden harjoittaessa yksinomaista toimivaltaansa etenkin Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS) mukaisesti.
- (26) Tämän arvioinnin perusteella komissio päätelee, että edellä olevissa johdanto-osan kappaleissa tarkoitettut III-säännösten ja RO-säännösten määräykset eivät sovi yhteen asetuksen (EY) N:o 391/2009 kanssa, ja ne olisi jätettävä kyseisen asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 391/2009 2 artiklan b alakohtaa olisi muutettava.
- (27) Koska RO-säännöstö tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015, tämän asetuksen olisi tultava voimaan mahdollisimman pian sen julkaisemisen jälkeen.
- (28) Meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea) ei antanut lausuntoaan tässä asetuksessa säädettyistä toimenpiteistä. Täytäntöönpanosäädös katsottiin tarpeelliseksi, ja puheenjohtaja toimitti täytäntöönpanosäädöksen luonnoksen muutoksenhakukomitean käsiteltäväksi. Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat muutoksenhakukomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 391/2009 2 artiklan b alakohta seuraavasti:

- "b) 'kansainvälisillä yleissopimuksilla' 1 päivänä marraskuuta 1974 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta ihmishengen turvallisuudesta merellä (SOLAS 74), lukuun ottamatta sen liitteessä olevaa XI-2 lukua, 5 päivänä huhtikuuta 1966 tehtyä kansainvälistä lastiviivasopimusta sekä 2 päivänä marraskuuta 1973 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä (Marpol), ja näiden yleissopimusten pöytäkirjoja ja muutoksia sekä asiaan liittyviä, kaikkia jäsenvaltioita sitovia säännöksiä, lukuun ottamatta IMO-asiakirjojen

täytäntöönpanoa koskevan säännösten 2 osan 16.1, 18.1 ja 19 kohtaa sekä hyväksytyjä laitoksia koskevan IMO-säännösten 2 osan 1.1, 1.3, 3.9.3.1, 3.9.3.2 ja 3.9.3.3 jaksoa, sellaisina kuin ne ovat voimassa;”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2015.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER
